

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 164/2017
08.03.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 4. у вези става 3. у вези става 1. Кривичног законика и кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К.бр.60/2014 од 08.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2-25/17 од 23.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 08.03.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К.бр.60/2014 од 08.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2-25/17 од 23.01.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу К.бр.60/2014 од 08.12.2016. године је на основу члана 84 ЗКП издвојен из списка предмета писмени налаз вештака Шандора Такач и одређено је да исти не може бити коришћен у том кривичном поступку.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду КЖ2-25/17 од 23.01.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врбасу К.бр.60/2014 од 08.12.2016. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Карадаревић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи тако што ће ставити ван снаге решење којим се из списка предмета издваја писмени налаз вештака Шандора Такач.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, навођењем да је суд неправилно издвојио из списка предмета налаз вештака Шандора Такач.

Одредбом члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда. Дакле, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је основ за испитивање законитости по предметном ванредном правном леку поднетом од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП само правноснажне одлуке која се доноси извођењем и оценом доказа.

Имајући у виду да су нижестепени судови у конкретном случају донели процесна решења којима је из списка предмета као незаконит доказ издвојен налаз вештака Шандора Такач, а да је основ за постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП да је одлука заснована на незаконитом доказу, то следствено томе решења Основног суда у Врбасу К.бр.60/2014 од 08.12.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ2-25/17 од 23.01.2017. године нису решења која могу бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер иста по налажењу овога суда немају правни карактер одлуке која се доноси извођењем и оценом доказа, односно одлуке која се заснива на доказима, па ни на доказу за који иначе сам подносилац захтева тврди да је законит.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Карадаревића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић